

תת"ע 7656/04 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר אבשלוםוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7656-04-15 מדינת ישראל נ' אבשלוםוב
בפני כבוד השופט שלמה בנגאי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשם
אלכסנדר אבשלוםוב

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בשל כך שבאים 2.1.14, בשעה 08:55 מזרחה למערב, נהג ברכב, בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה ועבר על שטח ההפרדה, וזאת בניגוד לתקנה 36(ב) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום.

המאשימה העידה את השוטר עורך הדוח رس"ב איציק לוי חסן, אשר ערך את הדוח לנאשם (ת/1). השוטר חסן ציין בדוח שערכ, כי בהיותו בתפקיד, עמד בצומת כביש 22, ברחוב חירם בחיפה, הבחן ברכב הנאשם כשהוא מגיע בנתיב הימני, המוליך לרחוב חירם, וכאשר הגיע לצומת חירם - כביש 22, פנה שמאליה לנأتيיב הימני בכביש 22, כשהוא חוצה שטח הפרדה המסומן על הכביש ונראה בבירור. השוטר סימן לנאשם לעצור בצד הדרק, הסביר לו את העבירה, ובתגובהו, לכשנעצר, אמר הנאשם: "אני הגעת מחווף שמן", ובתגובהו נוספת אמר "אני לא עברתי".

השוטר נחקר על ידי הנאשם על גרטסו, והבהיר לו, כי הוא הבחן היטב בו, ובשותפו, ואין זה מתאפשר על הדעת שהוא ביצע את העבירה, כאשר הוא רואה שישנם שוטרים העומדים בצומת. השוטר הבביר כי מדובר בצומת עמוס, במיוחד בשעות הבוקר, הנהגים מגיעים לרוב הנתיב הימני ביזור, שMOVIL לחירם, ובסימון לפניו, היכן שהשורט שטח הפרדה על הכביש, הם "חותכים" כדי לעקוף את כל התנועה. בשל תלונות רבות של נהגים שונים, מוצבת שם נידת.

עוד הדגיש, כי הוא עמד מחוץ לנידת, והבחן בבירור בנאשם, כאשר הוא מבצע את העבירה, גם כשנעצר, טען תחילתו שהגיע מחווף שמן, אחר כך טען שהוא לא ביצע את העבירה.

לביקשת הנאשם, השוטר ציר תרשימים וגם בתרשימים סימן השוטר היכן עמד, סימן את קו הנסיעה של הנאשם, כיצד עקף את כל התנועה, "חתך" את הנתיב תוך שהוא עולה על שטח הפרדה.

המאמינה לא העידה את השוטר הנוסף שנכח באירוע.

הנאשם, חזר על גרסתו, וטען, כי לא ביצע את העבירה, לדבריו, הוא נסע מכיוון כללי צ'מפיקן, לבית החולים רמב"ם, יחד עם הילדה הקטנה שלו, לצורך טיפול רפואי, והתכוון להשתלב בדרך, ואכן השתלב לפני קו הפרדה. הוא ציין, כי היה עומס בתנועה מצד שמאל, ולכן היה צריך להשתלב. כאשר נעצר על ידי השוטר, הבהיר נמרצות כי ביצע את העבירה, ולא בכך, הוא מבזבז שני ימי עבודה, ולא משלם את הקנס, בגין הדוח, הוואיל והוא עומד על כך, שהוא לא ביצע את העבירה.

בחנתי היטב את העדויות שנשמעו בפניי, את עדותו של השוטר מזה, ושל הנאשם מזה, ובסיומו של יום, מצאתי את עדות עד התביעה, שהינה עדות ייחודית, ש考לה כנגד עדות ההגנה.

זכור לי היטב, האופן בו העיד השוטר, וכייד העיד הנאשם. בחנתי את האופן בו העידו השניים, את שפת הגוף ואותות האמת, שעלו תוך כדי האופן בו מסרו את העדות, ולא השתכנעתי כי יש מקום להעדיף את עדותו הייחודית של השוטר, על פני עדות הנאשם.

גרסתו של הנאשם הייתה עקבית למן רישום הדוח, שאז הבהיר בתוקף את טענות השוטר, ועד לשלב הסיכומים בפניי. כשהביעד בפניי, ניכר היה, כי הכחשה זו, אינה מן השפה אל החוץ, אלא היא משקפת את מצב הדברים העובדי כהוינו. גרסה זו לא עוררה בחקירה הנגדית ונותרה על כנה.

להתרשםותי, הנאשם אכן נסע על הנתיב הימני ביותר בכביש 22, ועקף את התנועה של שמאלו, כפי שהעיד השוטר, אך נראה כי הקפיד לעשות זאת, טרם ח齐ית קו הפרדה, מאוד סמור לו.

במצב דברים זה, כאשר שתי העדויות ש考להות זו כנגד זו, זכאי הנאשם ליהנות מהספק.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחווי בחיפה.

המצוירות תשלח לצדים עותק מהכרעת הדיין.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר הצדדים